

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14790/2025
15.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славица Ћосић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Горан Атанасковић, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Милан Савић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3801/23 од 06.03.2025. године, у седници одржаној 15.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3801/23 од 06.03.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3801/23 од 06.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3801/23 од 06.03.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 4964/20 од 13.12.2022. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се утврди да је тужилац по основу Уговора о купопродаји непокретности закљученог са туженом ББ као продавцем и овереног пред Другим општинским судом у Београду Ов 8750/06 дана 05.07.2006. године, ванкњижни власник дела стана бр. 2, површине 55м2, у сутерену зграде у Београду у Улици ... број .., саграђене на кат.парц. .. КО Палилула, на основу грађевинске дозволе општине Палилула од 20.09.2002. године, а што би тужени били дужни да признају и трпе да тужилац своје право својине упише у катастар непокретности и друге јавне књиге када би се за то стекли законски услови.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјаног права из одредби Закона о основама својинскоправних односа и применом правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП, одбијен је тужбени захтев за утврђење да је тужилац по основу Уговора о купопродаји непокретности од 05.07.2006. године, закљученог са туженом ББ, као продавцем, ванкњижни власник предметне непокретности, јер тужена у моменту закључења уговора није била власник непокретности која је била предмет купопродаје, па на тужиоца није могла пренети више права него што је и сама имала, због чега тај уговор не може бити пуноважан правни основ за стицање права својине тужиоца на предметној непокретности.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да су нижестепене пресуде у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 403. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 05.02.2020. године. Вредност предмета спора је 2.000.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан поношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП, па је применом члана 413. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**